

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27868/2023
29.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовић, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миленко Малешевић, адвокат из ..., против туженог „Auto Italia“ д.о.о. са седиштем у Шапцу, чији је пуномоћник Живојин Вулетић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 121/23 од 09.03.2023. године, у седници одржаној 29.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 121/23 од 09.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 121/23 од 09.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 1602/21 од 29.06.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име купопродајне цене за путничко моторно возило марке „Peugeot 308“ рег. ознаке ... по основу уговора о продаји – куповини возила закљученог 30.10.2015. године између тужиоца, као продавца и туженог, као купца, овереног код јавног бележеника Ненада Вујића у ... 30.10.2015. године под бројем УОП 5842-205, исплати износ од 589.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.11.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 232.380,00 динара са законском законском од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, Гж 121/23 од 09.03.2023. године, ставом првим изреке, одбио жалбу туженог као неосновану и потврдио пресуду Основног суда у Шапцу П 1602/21 од 29.06.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23-други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, из чега следи да нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је испуњење уговора о купопродаји возила закљученог између тужиоца као продавца и туженог као купца, исплатом уговорене а неисплаћене купопродајне цене. Одлука нижестепених судова о усвајању тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање је разлог за посебну ревизију само ако је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђења стандарда правичног суђења, што овде није случај. Побижана одлука донета је применом правила о терету доказивања прописаном одредбом члана 228. Закона о парнично поступку а наводи посебне ревизије туженог којима се оспорава оцена доказа у смислу неправилне примене одредбе члана 8. Закона о парничном поступку је без утицаја на одлучивање пошто битна повреда одредаба парничног поступка није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу у овој правној ствари тужилац је поднео 06.10.2017. године, а побијана вредност предмета спора је 589.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**